

Dosarul nr.3ra-1458/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – Gh. Mîțu

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în pricina civilă la acțiunea Societății Comerciale „Policonstructor” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 31 mai 2016,

C O N S T A T Ă :

SC „Policonstructor” SRL la data de 28 noiembrie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziilor nr. 816/1/3 din 29 mai 2014, nr. 129 din 24 iulie 2014, nr. 339 din 31 octombrie 2015 și a actului de control nr. 5-665072 din 30 aprilie 2014 (f.d. 3-7).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din data de 18 noiembrie 2013 s-a intentat procedura de insolvabilitate față de SC „Policonstructor” SRL cu deschiderea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea întreprinderii, în calitate de lichidator fiind numită ÎI „Popa Ion”. Prin aceiași hotărîre au fost aplicate măsuri de asigurare asupra patrimoniului SC „Policonstructor” SRL, prin suspendarea calculării penalităților, dobînzilor și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale societății, precum și suspendarea executării silite.

La data de 30 aprilie 2014, în urma controlului fiscal inițiat în baza deciziei nr.15966 din 29 aprilie 2014, a fost întocmit actul nr. 5-665072, prin care s-a constatat diminuarea venitului impozabil pentru perioada fiscală 2010 în sumă de 2 625 496 lei, pentru perioada fiscală 2011 în sumă de 3 327 651 lei, neachitarea impozitului pe venit în rate pentru perioada fiscală 2012, întocmirea neconformă a declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale ianuarie, martie – decembrie 2010, februarie 2013, neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale ale anilor 2012-2013.

La efectuarea controlului fiscal Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu a respectat normele de procedură prevăzute de Codul Fiscal și anume nu a citat

SC „Policonstructor” SRL pentru data de 30 aprilie 2014, controlul fiind efectuat în lipsa lichidatorului ÎI „Popa Ion”.

În adresa SC „Policonstructor” SRL a parvenit citația nr. 095591 din 09 ianuarie 2014, prin care a fost invitat pentru data de 14 ianuarie 2014, ora 09.00 la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, pentru a prezenta documentele ce țin de activitatea SC „Policonstructor” SRL pentru anii 2009-2013, în scopul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării totale. Prin intermediul telefonului SC „Policonstructor” SRL a solicitat ca controlul să fie efectuat la fața locului prin metoda verificării totale, la ce a primit răspuns, că despre efectuarea controlului fiscal va fi informat suplimentar.

Reieșind din faptul, că la data de 14 ianuarie 2014, ora 09:00 nu a avut loc controlul fiscal, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău urma să înștiințeze repetat lichidatorul SC „Policonstructor” SRL despre data, ora și locul efectuării controlului, pentru a fi prezentate documentele contabile ale SC „Policonstructor” SRL.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 s-a constatat încălcarea prevederilor fiscale, fiind aplicate sancțiuni fiscale pentru încălcările constatate. În partea constatatoare a deciziei este indicat faptul, că examinarea cazului de încălcare a legislației fiscale a avut loc în lipsa lichidatorului ÎI „Popa Ion”, care a fost citat legal pentru data de 29 mai 2014, ora 14.00, prin citația seria C nr. 050484 din 06 mai 2014. Reclamanta menționează, că nu a fost înștiințată despre data, ora și locul examinării cazului de încălcare a legislației fiscale, care a avut loc la data de 29 mai 2014.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 816 /1/3 din 29 mai 2014 s-a instituit termenul și ordinea de contestare: *„Decizia poate fi contestată în termen de 30 zile la IFS pe mun. Chișinău”*.

La data de 24 iunie 2014 lichidatorul SC „Policonstructor” SRL a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău contestație asupra deciziei nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 și a actului de control nr. 5-665072 din 30 aprilie 2014, solicitând admiterea contestației și suspendarea executării deciziei contestate cu efectuarea unui control repetat, cu respectarea tuturor normelor, cu citarea contribuabilului și în prezența acestuia.

Prin decizia nr. 129 din 24 iulie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a respins contestația ca fiind neîntemeiată, menținând decizia. Totodată s-a instituit calea de atac: *„decizia poate fi contestată la IFPS prin intermediul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău sau atacată în instanța de judecată competentă”*.

Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 129 din 24 iulie 2014, lichidatorul SC „Policonstructor” SRL a depus contestație, alegând una din căile de atac oferite de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, la IFSP, solicitând anularea deciziei nr. 129 din 24 iulie 2014, suspendarea deciziei nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 cu efectuarea unui control repetat la fața locului prin metoda verificării totale.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 339 din 31 octombrie 2014 s-a respins ca neîntemeiată contestația, fiind indicată calea de atac în instanța de judecată.

La data de 28 noiembrie 2014 lichidatorului SC „Policonstructor” SRL s-a adresat cu cerere în instanța de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din data de 26 ianuarie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Policonstructor” SRL, s-a anulat integral decizia nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, în rest acțiunea a fost respinsă (f.d. 127).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 22 februarie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii contestate cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție și neîntemeiată (f.d. 137).

Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și-a motivat apelul, prin faptul că contribuabilul s-a adresat tardiv în instanță, după două cereri prealabile, pe cînd trebuia să se adreseze în instanță după respingerea primei cereri prealabile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 31 mai 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din data de 26 ianuarie 2016 (f.d. 189).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din data de 18 noiembrie 2013 s-a intentat procedura de insolvență față de SC „Policonstructor” SRL, în calitate de lichidator a fost numită ÎI „Popa Ion”.

La data de 09 ianuarie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a citat SC „Policonstructor” SRL pentru data de 14 ianuarie 2014, ora 09.00 pentru efectuarea controlului fiscal.

Controlul fiscal a avut loc la data de 30 aprilie 2014, în lipsa contribuabilului SC „Policonstructor” SRL, care nu a fost citat legal pentru data respectivă, iar în baza actului de control nr. 5-665072 din 30 aprilie 2014 s-a emis decizia nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 privind examinarea cazului de încălcare fiscală. Astfel, decizia nr. 816/1/3 din 29 mai 2014 este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea procedurii de citare legală a contribuabilului.

Totodată instanța de apel a constatat, că contribuabilul nu a omis termenul de contestare, ori organele fiscale prin deciziile nr. 129 din 24 iulie 2014 și 399 din 31 octombrie 2014 au instituit căile de atac, pe care și le-a urmat contribuabilul.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 05 august 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție și neîntemeiată (f.d. 168-173).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 06 iunie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul depus la 05 august 2016 se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății Comerciale „Policonstructor” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas